

RECENSION

Emjay Anthony och Jon Favreau i *Chef*. Distr: United International Pictures AB (UIP)

Chef

Originaltitel Chef

Svensk titel Chef

Regi Jon Favreau

Producent Jon Favreau, Molly Allen, John Bartnicki, Philip Elway m fl

Manus Jon Favreau

Foto Kramer Morgenthau

Roller Jon Favreau, Jon Leguziamo, Emjay Anthony, Scarlett Johansson, Sofia Vergara, Dustin Hoffman, Oliver Platt, Robert Downey Jr., Amy Sedaris m fl

USA 2014

Längd i tid 1 tim 54 min

Distributör: United International Pictures AB (UIP)

Många matiga sekvenser fyllda med både fisförnäm mat och fast food blir det när Jon Favreau, i *Chef*, tar oss med på en kulinarisk resa som visar hur en kock återfinner passionen till både matlagning och livet som helhet.

Carl Casper jobbar är chefskock på en välrenommerad restaurang men får en riktigt dålig recension av en väldigt inflytelserik bloggare. Ovan som han är vid sociala medier så råkar han, när han skriver några arga ord till kritikern, lägga ut sitt meddelande offentligt på twitter, istället för att, som var meningen, skicka det privat till bloggaren. Det dröjer inte länge förrän han, tack vare kritikerns många följare, själv får en massa följare som är intresserade av att se hur fighten slutar.

Om Casper inte kan mycket om sociala medier så kan hans unga son desto mer. Sonen lever främst hos sin mor och blir ständigt sviken av Casper som har fullt upp med att hålla reda på sitt eget liv. Efter att Casper bråkat med ägaren av restaurangen där han jobbar, över att han inte får servera "sin mat" den kväll han har bjudit tillbaka kritikern för att överbevisa honom, så slutar han och skaffar, med hjälp av sitt ex (tillika sonens mamma) en food truck.

Han åker på en road trip, från Miami till Los Angeles, med en medarbetare och sonen och matbilen blir mer och mer känd tack vare sonens ihärdiga marknadsföring på sociala medier.

Det finns mycket kärlek och värme i *Chef*, och mer än en maträtt som får det att vattnas i munnen, men också en hel del sekvenser som inte går att kalla annat än reklam. Twitter får en sådan betydande exponering, i form av bl.a. otaliga omnämningar, visande av tweets på bioduken och små animerade blå fåglar (twitters logga) som flyger ut över världen, att man börjar undra om företaget har betalt för hela filmen. Med tanke på att filmens speltid nästan når 2 timmar, och hade mått bra av att trimmas ner, så finns det flera fall av produktplaceringar som gärna hade kunnat släppas för att göra filmen mer helgjuten.

För regissören och huvudrollsinnehavaren Jon Favreau så är *Chef* på många sätt vad filmens food truck är för hans rollfigur. Efter att ha börjat med att skriva manus och regissera mer personliga filmer, med modesta budgetar, som *Swingers* (som i Sverige fick den tveksamma titeln *Du, var är brudarna?*) och *Made* så har han på senare år gett sig på riktiga storfilmer, med mer eller mindre lyckat resultat, som *Iron Man 1 & 2* och *Cowboys and Aliens*. Det märks hur roligt Favreau har haft, både genom hans skådespeleri och i eftertexternas extramaterial, under inspelningen av filmen.

Resten av skådespelarenssemblen känns som, vilket säkert också är ett faktum, en samling av kompisar och bekanta som har roligt medan de spelar in en film. Bäst är den alltid intressante John Leguizamo och unge Emjay Anthony som är de som, förutom Casper, utgör besättningen på food trucken. Kemin mellan skådespelarna spiller över till deras rollfigurer och vi i publiken känner oss inbjudna på resan.

Chef har sina brister men är en riktig mumsig filmmåltid för alla gourmander och matintresserade. Filmens varma iscensättning av brokiga familjerelationer och improvisationsrika spelglädje gör den också till en samling rörliga bilder som kan intressera även de som tycker att salt och vitpeppar är de enda kryddorna som behövs i grytan.

Martin Memet Könick

FILMRUTAN